

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 579/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	C. S.	Jak w punkcie 1 aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Pokrzywdzony A. G. (1) ma firmę zaopatrującą kioski w prasę. Do tego używa samochodów dostawczych. Jednym z nich był F. (...) (dalej F.) o wartości 8.000 złotych. Pokrzywdzony, aby uniknąć tego, żeby pracujący u niego kierowcy budzili go rano, żeby odebrać kluczyki, ustalił z nimi, że nie będzie zamykał w/w pojazdu na zamek, a kluczyki zostawi wewnątrz pojazdu. W dniu 19 sierpnia 2020 r. wieczorem A. G. (1) zaparkował F. pod blokiem przy ul. (...) zostawiając kluczyki w środku. Rano okazało się, że kluczyków nie było w środku, w samochodzie leżały porozrzucane faktury, jakby ktoś go przeszukiwał. Odtąd A. G. (1) zaczął zamykać F. na zamek zapasowym kompletem kluczyków.</p> <p>W nocy 22/23 sierpnia 2020 r. syn pokrzywdzonego - A. G. (2) przebywał w swoim mieszkaniu w P. przy ul. (...) w towarzystwie kolegi M. C.. A. G. (2) zwracał uwagę na zaparkowanego przy ul. (...) F., gdyż od ojca wiedział, że skradziono kluczyki od tego pojazdu i ktoś może przyjść go ukraść. Około 2:00 mężczyźni zauważyli, jak F. odjeżdża z parkingu. Ruszyli za nim w pościg. Kierujący F. na ul. (...) zorientował się, że jest</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego C. S.	47-48, 108	
---	---	------------	--

śledzony i zaczął uciekać. Skręcił w ul. (...), dojechał do ul. (...), zatrzymał się i zaczął uciekać pieszo. A. G. (2) i M. C. dogonili go i zatrzymali. Rozpoznali sprawcę, jako młodego mężczyznę, który często pojawiał się na ich osiedlu i znali go z widzenia. Sprawca był ubrany w charakterystyczną bluzę z napisem (...). Zatrzymany szarpał się i wyrywał, stał się agresywny, kiedy mężczyźni powiedzieli, że zawiadomili Policję. W pewnym momencie wyrwał się im i uciekł. Samochód F. został odzyskany przez A. G. (1) w stanie nieuszkodzonym. Sprawca nie został ujęty przez Policję.

Po południu kolejnego dnia A. G. (1) i M. C. pod sklepem (...) w pobliżu ul. (...) w P. spotkali młodego mężczyznę, który w nocy ukradł samochód F.. Zrezygnowali z jego zatrzymania, ponieważ oskarżony oświadczył, że "ich szukał", po czym zaczął po coś sięgać z bagażnika pojazdu. Obawiali się, że schował tam jakieś niebezpieczne narzędzie. Zapamiętali markę i numery rejestracyjne samochodu, którym sprawca odjechał. O tym fakcie powiadomili A. G. (1), który przyjechał na miejsce. Zaczęli jechać za pojazdem, który prowadził rozpoznany osobnik tj. M. (...) koloru niebieskiego, jednocześnie

powiadomili o tym Policję na bieżąco informując, gdzie porusza się w/w pojazd. Na "Osiedlu (...)" doszło do zatrzymania kierowcy w/w samochodu przez Policję, którym okazał się oskarżony C. S..			
zeznania świadka A. G. (1)	101v-102, 31 v		
zeznania świadka A. G. (2)	102-102v, 8-9,35-36		
zeznania świadka M. C.	102v-103, 38-39		
protokół oględzin			
fotografie	95		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1	zeznania świadków A. G. (2), A. G. (1), M. C., częściowo wyjaśnienia C. S.	Pozytywnie oceniono zeznania wszystkich świadków ponieważ były logiczne, stabilne, spójne wewnętrznie, a także zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego C. S., który przyznał się do zaboru kluczyków i samochodu F.. Oskarżony na rozprawie zmodyfikował relacje co do zaboru kluczyków, mówiąc, że dokonała to inna osoba, ale kwestia ta nie miała żadnego znaczenia z punktu widzenia oceny prawdziwości zeznań świadków. Fakt zaboru kluczyków 20 sierpnia 2020 r. z wnętrza samochodu F. był niesporny. Żaden ze świadków nie był obserwatorem tej sytuacji i nie wskazywał personalnie na oskarżonego, jako tego, który zabrał kluczyki z wnętrza samochodu. Nie mogło więc dojść tutaj do rozbieżności. Natomiast oskarżony stabilnie przyznawał, że w nocy 23 sierpnia 2020 r. przy użyciu tychże kluczyków otworzył i uruchomił, a potem zabrał pojazd F. w celu przywłaszczenia i w tym zakresie była pełna zgoda z zeznaniami świadków A. G. (2) i M. C.. Zmienione wyjaśnienia oskarżonego co do okoliczności zaboru kluczyków, nie zostały wzięte pod uwagę przez sąd i zostaną omówione we właściwej rubryce uzasadnienia. Natomiast	
---	--	---	--

sąd nie miał powodu, aby wątpić w szczerą i prawdziwą wyjaśnienie C. S., iż 23 sierpnia 2020 r. z ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia pojazd F.. Wszak oskarżony z tych słów się nie wycofał, poza tym trudno w świetle doświadczenia życiowego w kontekście realiów sprawy, okoliczności przesłuchania, uznać, że przyznał się do czegoś, czego nie zrobił.

Jak już wspomniano sąd uwierzył oskarżonemu, iż to on zabrał kluczyki od F. 20 sierpnia 2020 r. Relacja ta została złożona "na gorąco" po zatrzymaniu co z reguły sprzyja szczeroci i spontaniczności. W takich okolicznościach oskarżony nie miał czasu na przemyślenia, tworzenie wymyślonych wersji zdarzeń i powiedział, jak naprawdę było. Supozycje oskarżonego, jakoby był przymuszany do "przyznania się do wszystkiego przez Policję" są sztampowe, często sięgają po nie osoby, które chcą się wycofać z obciążających siebie lub inne osoby relacji. Nie znajdują żadnego odzwierciedlenia w materiale aktowym, ani w postępowaniu oskarżonego. C. S. podpisał protokół wyjaśnień bez zastrzeżeń, nie sygnalizował nieścisłości, ani przekłamań, a po

		rzekomym przesłuchaniu z użyciem niedozwolonych techn, śledczych, nie zgłaszał tego ani przełożonym osób go przesłuchujących, ani sądowi, ani prokuraturze, nie składał żadnych skarg. Nie żądał ponownego przesłuchania.	
Zatrzymanie C. S.	protokół zatrzymania k . 6	dokument czytelny, prawidłowo wypełniony, zgodny z wyjaśnieniami oskarżonego. Niekwestionowany.	
Uprzednia karalność oskarżonego C. S.	dane o karalności k. 27-29	dokument czytelny, prawidłowo wypełniony, zgodny z wyjaśnieniami oskarżonego. Niekwestionowany.	
akta sprawy (...) Sądu (...)w P. (...)	Argumenty, jak w poprzedniej rubryce. W załączonych aktach znajdowały się aktualniejsze dane co do przeszłości kryminalnej uwzględniające czyny karalne, które oskarżony popełnił jako nieletni.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego C. S. z rozprawy k. 107v-108	<p>Nie uwierzono słowom oskarżonego z rozprawy, iż klucze z pojazdu F. zabrała inna osoba, a nie on sam. Po pierwsze co innego oskarżony powiedział po zatrzymaniu, a co do pierwszych spontanicznych wyjaśnień oskarżonego, nie można mieć, zdaniem sądu, żadnych zastrzeżeń. Oskarżony nie podał przekonywujących argumentów za tym, że właśnie wcześniej podał nieprawdę. Nie wytłumaczył dlaczego od razu nie powiedział policjantom, że kluczyki zabrał jego "tajemniczy" kolega, a przecież mógł wypowiadać się zupełnie swobodnie, będąc dodatkowo pouczonym o prawie do milczenia. Nie wyjaśnił też z jakich powodów ów tajemniczy kolega, po zabraniu kluczyków z F., sam nie dokonał jego kradzieży, tylko fatygował oskarżonego. Nie podał rzecz jasna danych znajomego, który zlecił mu kradzież i wręczył kluczyki. Z resztą okoliczność ta i tak nie miała większego znaczenia dla jego odpowiedzialności, w tym sensie, iż nawet gdyby przyjąć, że oskarżony "jedynie" otworzył pojazd pokrzywdzonego powierzonymi przez nieustalonego kolegę kluczami, to t tak odpowiadałby jako sprawca kradzieży pojazdu</p>	
---	--	---	--

		z włamaniem tak jak np. osoba, która przepiłowała kłódkę otrzymaną od innej osoby piłką do metalu czy też zerwała ją powierzonym jej łomem, czy też taka, której współdziałający z nią portier przekazał klucz do pilnowanego przez niego budynku skąd nastąpiła kradzież. Po za tym akceptacja wersji oskarżonego nakazywałaby ustalenia działania wspólnie i w porozumieniu z inną osobą według podziału ról, co łączy się zawsze z surowszą reakcją karną, niż sprawstwo jednoosobowe.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	C. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 279 § 1 kk mówi, że ten, kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Włamanie polega na pokonaniu przeszkody, zabezpieczenia			

uczynionego przez właściciela rzeczy, przed zaborem, a następnie zabraniu rzeczy. Takim zabezpieczeniem jest chociażby zamek w drzwiach (pojazdu, domu, szuflady). W orzecznictwie utarł się pogląd, że kradzież rzeczy z pomieszczenia dokonana uzyskanym przez sprawcę - wbrew woli właściciela kluczem - stanowi kradzież z włamaniem (por. wyrok SN z dnia 5 grudnia 1960 r. IV K 754/60 oraz na postanowienie Izby Wojskowej SN z dnia 5 czerwca 1963 r. Rw 627/63 wyrok SN z dnia 16 czerwca 1967 r. I KR 12/67 (nie opublikowany), Wyrok z dnia 9 listopada 1971 r. V KRN 406/71). Liczy się bowiem to, że pokrzywdzony zamykając samochód "na zamek" wyraźnie zmanifestował, że chce go w ten sposób zabezpieczyć przed dostępem innych osób, a oskarżony mając tego świadomość (wszak otwierał zamkniętą furgonetkę) celowo to zabezpieczenie unieszkodliwił używając oryginalnego klucza (nie otrzymał go od właściciela z poleceniem otwarcia). Art. 279 § 1 kk nie wymaga działania siłowego, niszczenia zabezpieczenia, a jedynie jego pokonanie.

Oskarżony C. S. najpierw dokonał zaboru klucza od pojazdu F. (...) o

<p>wartości 8000 złotych stanowiącego własność A. G. (1) z zamiarem jego użycia do otwarcia, uruchomienia i zaboru tegoż auta, co wydarzyło się 20 sierpnia 2020 r. Następnie w dniu 23 sierpnia 2020 r. otworzył tym kluczem drzwi pojazdu i uruchomił, a potem przemieścił się z nim z zamiarem przewozu w nieustalone miejsce. Tak postępując wyczerpał znamiona art 279 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	1	C. S.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Prokurator zastosował błędną kwalifikację z art. 279 § 1 kk w zw z art. 12 § 1 kk. Przepis art. 12 § 1 kk wymaga aby sprawca działając z góry powziętym zamiarem dopuścił się dwóch czynów. Muszą być to zachowania zabronione przez prawo, jako przestępstwa lub wykroczenia. Drugi etap działania oskarżonego (otwarcie i zabór F.) realizował znamiona czynu z art. 279 § 1 kk sam w sobie. Natomiast pierwszy to jest zabór kluczyków, w ocenie sądu, nie. Przedmiotem kradzieży czy to jako</p>			

wykroczenia, czy jako przestępstwa (art. 119 § 1 kw, 278 § 1 kk, 279 § 1 kk, 280 § 1 kk, art, 281 kk) jest rzecz, która funkcjonuje w obiegu gospodarczym i ma jakąś wartość, może być zbyta innej osobie. Klucz jest przedmiotem specyficznym, to rzecz oznaczona co do tożsamości, pasuje tylko do jednego zamka, jest przynależna zestawowi (zamek i klucz). Sam klucz bez zamka nie ma żadnej wartości materialnej, jest przedmiotem, który nie mógłby być sprzedany innej osobie w legalnym obrocie. To po prostu kawałek metalu. Dlatego też jego zabór nie może być oceniany jako przestępstwo czy wykroczenie, tym samym wykluczone jest potraktowanie tego zachowania jako czynu (zabronionego) od samego zaboru i tym samym przyjęcie kwalifikacji z art. 12 § 1 kk. Natomiast, nie ma przeszkód, aby uznać, że czyn oskarżonego był popełniony dwuaktowo, kiedy ten w ramach jednolitego zamiaru, najpierw ukradł klucz, aby z jego użyciem dostać się do wnętrza uruchomić pojazd (środek do celu), a potem zamiar ten zrealizował (osiągnięcie celu).

#

3.3. Podstawa prawna
skazania albo

C. S.

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Prokurator pominął też, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. C. S. został w przeszłości skazany wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z (...) w sprawie (...) za czyn z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 § 1 kk (a więc podobnego do czynu z art. 279 § 1 kk, który przypisano mu w niniejszej sprawie) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od 21 maja 2019 r. do 23 maja 2019 r., od 21 listopada 2019 r. do 17 kwietnia 2020 r. od 20 kwietnia 2020 r. do 19 maja 2020 r.. Zatem oskarżony popełniając w dniu 23 sierpnia 2020 r. czyn zabroniony z art. 279 § 1 kk dopuścił się go przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy wymierzonej mu za umyślne przestępstwo podobne, czyli w warunkach z art. 64 § 1 kk.</p>			
#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		

Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
C. S.	1	1	Zabór pojazdu samochodowego o stosunkowo dużej wartości w wykonaniu z góry powziętego zamiaru to okoliczności określające wysoką społeczną szkodliwość czynu oskarżonego. Wpłynęło to negatywnie

na wymiar kary. Oskarżony jest osobą, która mimo młodego wieku (ukończył 21 lat) ma bogatą przeszłość kryminalną. Odpowiadał już jako nieletni za poważne czyny karalne łącznie z pobytem w zakładzie poprawczym. Był również karany jako sprawca dorosły, w tym dwukrotnie z art. 278 § 1 kk. Zarzucanej kradzieży z włamaniem dopuścił się w warunkach recydywy zaledwie 3 miesiące po zakończeniu odbycia kary w sprawie (...) Sądu (...) w P. (...) Okoliczności te wskazują, że C. S. jest sprawcą głęboko zdemoralizowanym, lekceważącym porządek prawny, nie wyciągającym żadnej pozytywnej lekcji z zapadłych wobec niego wyroków skazujących, jak i pobytów w izolacji. Osądu tego nie zmienia okoliczność, iż w ostatnim czasie podjął pracę. Tak krótka poprawa zachowania przez niewielki okres czasu podyktowana chęcią złagodzenia kary nie może być miarodajna dla oceny dotychczasowego sposobu życia oskarżonego. Czas kiedy oskarżony popadał w konflikty z prawem jest nieproporcjonalnie dłuższy, aniżeli okres przeciętnego zachowania. Oskarżony miał w przeszłości wiele szans na korektę zachowania i wyraźnych sygnałów, że musi to zrobić, ale

je świadomie zlekceważył. Na korzyść potraktowano oskarżonemu przyznanie się do winy, choć nie można go przeceniać, skoro został ujęty przez świadków w pościgu po kradzieży, a potem rozpoznany na ulicy i wskazany stróżom prawa. Przyznanie nie było też do końca stabilne, ponieważ na rozprawie oskarżony próbując rozmyć swoją odpowiedzialność, zaczął „kręcić”.

Z tych względów orzeczono C. S. karę 1 jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, jako adekwatną do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości jego zachowania.

Na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego grzywnę, ponieważ zarzucanego czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przesłanki określenia wymiaru kary grzywny są takie same, jak przy karze pozbawienia wolności. Wysokość jednej stawki dziennej ustalono mając na uwadze z jednej strony to, że oskarżony - jak dotąd pracował i osiągał wynagrodzenie z drugiej zaś, to że nastąpi przerwa w jego zatrudnieniu w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, co osłabi jego wydolność płatniczą.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>C. S.</p>	<p>2</p>		<p>Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania.</p>
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>3</p>	<p>Oskarżonego obciążono wydatkami postępowania i opłatą na podstawie art. 627 kpk, gdyż uznano jego winę i nie znaleziono podstaw, aby orzec zwolnienie od kosztów. Opłatę</p>		

	wymierzono oskarżonemu opierając się o art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).
6. 1Podpis	